

Posudek oponenta rigorózní práce

Uchazeč: **Mgr. Milan Barták**
Název práce: **Postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení**
Specializace: Občanské právo procesní
Oponent: JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D., LL.M.
Pracoviště: Právnická fakulta Karlovy univerzity, katedra občanského práva

Na základě rozhodnutí předsedkyně komise podávám ve stanovené lhůtě tento

oponentský posudek

výše označené práce Mgr. Milana Bartáka.

I. Obecně

Autor předložil rigorózní práci o celkem 158 stranách. Vlastní text práce čítá 130 stran, zbytek je vyhrazen seznamu použitých zkratk, seznamu literatury a dalších pramenů, seznamu právních předpisů a judikatury, českému a anglickému resumé, dvojjazyčným (českým a anglickým) abstraktům a seznamu klíčových slov.

Obsah práce je členěn do celkem čtyř kapitol věnovaných jednak vymezení zajištěného věřitele a vybraným zajišťovacím prostředkům (kapitola 1), dále uplatnění a zjištění nároku zajištěného věřitele (kapitola 2), správě, ocenění a zpeněžení předmětu zajištění (kapitola 3) a konečně uspokojení zajištěného věřitele (kapitola 4). Výběr téma a cíle práce zdůvodňuje autor v (nečíslovaném) úvodu rigorózní práce (s. 1-4). Výsledky práce jsou pak shrnuty v (rovněž nečíslovaném) závěru (s. 123-130).

Seznam literatury a dalších pramenů čítá celkem 75 položek; v naprosté většině se jedná o literární prameny sepsané v českém jazyce. Práce obsahuje i rozsáhlý seznam judikatury (celkem 112 rozhodnutí a stanovisek) výlučně českých soudů. Práci s literárními a judikaturními prameny odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát práce, jež obsahuje celkem 352 poznámek pod čarou. V souvislosti s prameny si oponent dovoluje poznamenat, že úrovni práce by jistě prospělo, jestliže by uchazeč pracoval rovněž s cizojazyčnou (nikoliv však jen se slovenskou) literaturou a judikaturou.

Struktura práce odpovídá zpracovávané materii. Vlastní jádro práce tvoří její druhá kapitola, která čítá více než 50 stran textu (s. 30-82).

Jazykovou úroveň práce hodnotí oponent jako dobrou; napříště by se však autor měl pokusit o jednodušší způsob vyjadřování. Složitá souvětí, kterých se v posuzované práci dopouští, nejsou podmíněna ani tak složitostí vyjadřovaných myšlenek jako spíše neobratností autora při zacházení s jazykem.

Po formální stránce však práce jednoznačně splňuje požadavky kladené na rigorózní práce.

II. Přípomínky k textu

Oponent nemá, vyjma několika dílčích výhrad uvedených částečně již sub I shora, k práci žádných zásadních připomínek. Naopak, rigorózní práci lze – vzhledem k současným poměrům na našich právnických fakultách – považovat za zdařilou, a to nejen tím, že její autor projevilschopnost originálně, podrobně a uceleně zpracovat určité dílčí téma, nýbrž i tím, že k němu vyhledal téměř veškerou dostupnou českou judikaturu a odbornou literaturu.

Oponent pouze vyjadřuje politování nad tím, že se autor alespoň v některých částech práce nepokusil o srovnání zkoumaného problému s tím, jak jej řeší v jiných státech. I vzhledem k tomu, že autor konstatuje velmi nízkou míru uspokojení pohledávek zajištěných věřitelů (např. s. 2 a 129) podle současné úpravy, nebylo by jistě od věci srovnat tuto skutečnost se situací ve státech nám blízké právní kultury (např. Rakousko, Německo, Polsko). To by uchazeči rovněž umožnilo podat kritičtější náhled naší úpravy postavení zajištěných věřitelů.

III. Hodnocení

Přes připomínky shora uvedené má recenzent za to, že posuzovanou práci lze i po obsahové stránce hodnotit pozitivně. Její přínos oponent spatřuje především v tom, že uceleně zpracovává část problematiky insolvenčního práva, a to z pohledu aktuální judikatury a literatury. Autor práce bezpochyby osvědčil schopnost juristické argumentace a prokázal přehled nejen v právní úpravě insolvencí, ale v soukromém právu obecně.

IV. Otázka k obhajobě

Střet pravidel upravených v § 109 odst. 1 písm. b) InsZ a § 1396 odst. 2 ObčZ je podle autora třeba řešit na základě zásady *lex specialis derogat legi generali* (s. 24). Uchazeč ovšem nevysvětluje, z čeho specialitu § 109 odst. 1 písm. b) InsZ dovozuje. Z čistě jazykového

hlediska se totiž jedná o normu upravující *obecně* účinky zahájení insolventního řízení; naproti tomu ust. § 1396 odst. 2 ObčZ upravuje výslovně vznik zadržovacího práva „v době zahájení insolvenčního řízení“, tj. případ *speciální*. Autor by proto svůj závěr měl při obhajobě blíže odůvodnit.

V. Závěr

Na základě výše uvedeného dochází oponent k závěru, že:

„Předkládaná rigorózní práce Mgr. Milana Bartáka 'Postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení' obsahuje originální zpracování ucelené části problematiky zvolené specializace, a to na úrovni, která odpovídá publikačnímu standardu této specializace, a lze ji proto doporučit k obhajobě.“

V Praze dne 3. května 2017

JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D., LL.M.
odborný asistent